

Bàn Già Quanh Tôi

Tác Giả: Khanh Vũ

Thứ Bảy, 22 Tháng 11 Năm 2008 07:33

Tác giả là một cựu sĩ quan VNCH, cựu tù nhân chính trị, di cư đến Mỹ theo di dân H.O. Bài viết kể về ba người bạn già: Ông Di Tồn, Ông H.O. và Ông ODP Đoàn Tồn. Mời người bạn mới hoàn cảnh...

Tôi có ba anh bạn cùng ở Orange County, Nam California. Mời anh đến Mỹ theo một cách, anh đi đến đây vào những ngày cuối năm 30-4-75

, anh sang theo di dân HO và anh đến cùng con bạn lãnh đoàn tỵ nạn. Tuy nhiên các anh đều ở ngoài biên giới, sức khỏe còn tốt nhưng tình thần "yêu đời yêu người" còn nhiều và đáng kể hơn cả là mời anh đến có một cuộc sống vui vẻ chi tiêu khá đặc biệt.

1. Ông bạn di cư

Anh H là người di cư đến Mỹ sớm nhất trong đám chúng tôi. Vợ anh tôi đến thăm anh. Sau vài câu trao đổi thì anh nói về sức khỏe, sinh hoạt có gì không, anh cho biết tập thể VN và bạn này là bạn thân 28. Tôi buột miệng khen vợ anh:

-Thật là nhất anh ơi. Vợ anh là ví dụ điển hình mà một chị?

-Đúng vậy nhưng bạn này có thể tôi sống bên đó lâu hơn chứ không một hai tháng như những người khác.

Tôi hỏi đùa tiếp:

-Nghe đến tên của ông để đưa sếp đến cho Việt cộng bài báo thì hai anh không sao?

-Hỏi đâu mà sợ cho bạn tâm anh ơi, đời là vô thường mà.

Bên Giã Quanh Tôi

Tác Giả: Khanh Vũ

Thứ Bảy, 22 Tháng 11 Năm 2008 07:33

Anh đáp lời, giọng bình thản nhàn nhàn. Tôi chợt nhớ ra mấy lúc sau này trong câu chuyện anh thường xen vào chút ít giáo lý nhà Phật nghe rất hay và bổ ích nhưng số câu chuyện kéo dài như tôi nhớ tôi vẫn chuyện sang đũa tày khác. Chúng tôi trao đổi với nhau về nhu cầu, tôi bận bịu xa gần, chuyện trong công việc, chuyện bên ngoài công việc thì nghe của Mẹ .v.v. rất thân tình vui vẻ như bao nhiêu lần trước. Lúc sau cuộc đàm chuyện nhàn nhàn con người anh và những hoạt động của anh những năm gần đây vẫn còn lắng đọng trong tôi.

Chúng tôi cùng quân chủng khi còn quân lực VNCH, sang bên xóm người này cùng công nhân nên thân nhau hơn như là chúng tôi là hai thành phố sát bên nhau, đường tắt lui gặp nhau khi cần. Anh H. lúc nào cũng vui vẻ cười nói chuyện nói chuyện bắt đầu lúc pha chút dí dỏm làm người nghe rất dễ có cảm tình. Bên bè thân thì còn biết anh rất thông minh, giao thiệp rộng rãi và tử tế, giàu lòng nhân ái. Anh đã thành công ngay thì thôi còn trai trẻ trong thời gian đầu của chính phủ cho đi học chuyên môn thì mới trở về Pháp vào những năm đầu thập niên 1950 cũng như ngoài đời sau khi về nước. Lúc học ở Pháp anh đầu tiên làm huấn luyện viên, mới chuyển về chỉ dành cho ai giỏi, xuất sắc nhất trong đám khóa sinh mới chuyển người. Về nhu cầu này anh đầu tiên biết không phải về nước ngay sau khi mãn khóa học như bao nhiêu anh em khác mà đầu tiên là huấn luyện cho các khóa sinh đời sau. Khi về nước anh làm việc trong quân đội thì thôi gian thì xin đầu tiên đi ngũ, anh ra ngoài làm việc cho một công ty truyền tin của Mẹ ở ngay Sài Gòn về chi nhánh khá và công nghệ cao hơn nhiều lần so với thời còn trong quân ngũ. Anh là dân Bắc di cư biết khá rõ về công việc, bên thân là làm việc cho Mẹ nên khi biết tình hình miền Nam sụp đổ anh vội di tản sang Mẹ cùng với toàn thể gia đình vào một ngày trước khi miền Nam rơi vào tay Việt cộng.

Khi đến xóm người anh may mắn đem theo đầu tiên của một số vốn dành để làm việc. Gia đình anh đầu tiên ngay thì đi quố Cam thì đó cho đời nay. Sau khi đến nhà về công việc anh mua nhà và anh khi đi làm công việc thì gian ngắn, sau đó mở văn phòng dịch vụ thì làm chủ, trong lúc các con anh chỉ về thì tiếp tục việc học. Chỉ mới vài năm sau như tài tháo vát, lanh lẹ, sự giao thiệp khéo léo cũng như tính cần cù chí thú, anh chỉ có đời sống dư thừa, không còn phải bận tâm về sinh kế. Lúc đó anh đến tu nghiệp, con cái đầu tiên trở về thành, học hành xong, anh chỉ nghĩ đến việc thôi làm việc, đời như những năm vàng son của cuộc đời về già đi "ngao du săn thú" đó đây theo truyền thống thông thường trước đây của người Mẹ khi về hưu.

Tôi đoán công việc đời về anh có chút của ăn của để là đời của rồi, có lẽ anh theo thuyết "biết đủ thì là đủ" hay là "hãy hài lòng với cái mình có". Anh chỉ nghĩ đến chuyện đi chơi đây đó bù đắp thì thôi gian dài lo toan vất vả về cuộc sống trên xóm người, và khi đầu tiên bận các chuyện du lịch xa thì mới về nước trên thế giới. Anh chỉ rời vài bận cùng đi thăm một số nước ở châu Âu, đông Âu, Trung quốc..., một thời gian sau cảm thấy lòng tu nghiệp mà đi máy bay xa mãi cũng thấy mệt anh chỉ bận ta cùng đi cruise các nơi gần như Mẹ, Hawai...

khi trỏ lại VN. Anh cho bà bác sĩ đưa cha mình về nhà ở Mỹ.

Một thời gian sau anh nhận được thông tin ghi chi tiết công việc mới, hình ảnh kết quả và số xét nghiệm số tiền anh đã đưa. Năm sau anh chuyển trở lại VN và gặp bác sĩ L. bàn bạc về kinh nghiệm mới mới làm trong bệnh viện và chuyển công việc mới tiếp về quy mô lớn hơn cho nhiều bệnh nhân hơn. Cũng thời gian này anh chuyển được giới thiệu về một vị nữ tu được đưa và giới thiệu lòng bác ái; từ lâu số cô về chuyên làm việc công đức giúp đỡ những người nghèo khổ như có thân nhân ở nước ngoài về thăm xuyên giới tiền y học. Khi anh H. cho biết cần tìm người giúp đỡ người già nghèo khó bệnh tật đau nhức thì được giới thiệu về một vị nữ tu giúp, số cô tình nguyện làm việc này. Do có quan hệ rộng rãi về việc từ thiện nhà chùa, hội từ thiện, không những trong thành phố mà cả các địa phương đồng thời nên số cô có thể cung cấp danh sách những người có nhu cầu trên không mấy khó khăn.

Thật là vui số giúp đỡ được người cần số cô, các bệnh nhân từ các nơi được hưởng được bệnh viện khám mới được xác định tình trạng (mức độ hay không) và được chăm sóc mới mới cho đến khi chữa trị xong. Do bệnh nhân cần mới rộng đông, anh H. đã phải cần đến một nhóm bác sĩ chuyên khoa mới mới có thể hoàn tất theo dõi. Suốt thời gian việc mới mới diễn tiến anh thấy có một quan sát, theo dõi nên thấy được kết quả trước mới mới, bao nhiêu người khi khi thiêu ánh sáng, vì đau nhức từ bao lâu bệnh chuyển được chuyển y học, vui mừng được nhận quà. Anh không màng đến những lời cảm ơn sâu đậm xuýt phát từ đáy lòng của họ những niềm vui trong lòng khi thấy nét mặt già nua rộng sung sướng của họ, biết rằng từ đây họ thấy lại được ánh sáng được sống một quãng đời còn lại.

Lần đầu tiên tiếp làm từ thiện tuy bệnh nhân những anh rất hài lòng bởi anh biết được công sức, tiền bạc anh bỏ ra dù công bao nhiêu những đã đem lại hạnh phúc thật thực và rõ ràng cho một số người bào ruốt tật. Về lại Mỹ anh kể lại cho một số bạn bè và người thân quen nghe việc anh vừa làm, họ đều ai cũng đồng ý, người người mới mới, từ ý sẵn sàng hưởng ứng đóng góp khi anh cần đến để tiếp tục làm việc thiện này.

Năm kết tiếp và những năm sau đó nữa anh đưa về lại VN làm từ thiện giúp đỡ mới mới. Nhờ kinh nghiệm tích lũy, số giúp đỡ nhiều tình của về nữ tu cũng như số làm việc tích cực, từ tâm của nhóm bác sĩ chuyên khoa, việc mới mới tiến nhanh và kết quả được được cũng nhiều hơn. Việc làm không những được thực hiện ngay tại các bệnh viện ở Sài Gòn mà còn được thực hiện ngay ở các tỉnh có nhiều bệnh nhân để tránh cho họ phải đi xa, và bớt được phí tiền dài lâu mới mới ăn chữa bệnh. Tính chung mới mới anh H. đưa giúp được ba bệnh trăm người bệnh thấy lại ánh sáng. Có những năm anh về hai lần bệnh mới mới về chỉ về để một tháng mà số người bệnh thì ngày càng gia tăng. Được biết năm 2007 anh đã về VN hơn ba tháng để giúp mới mới cho hơn 1500 người.

Những năm sau này trong thời gian ở VN ngoài thì giờ theo dõi việc mở mắt các nòi, những lúc rảnh rỗi anh đã tâm nghiên cứu Phật pháp và tìm những vật thực nghiệm để học hỏi thêm. Có một hôm anh nói khá nhieu cho tôi nghe về giáo lý nhân quả của Đức Phật, rồi đưa ra một số trường hợp phổ biến hình thức đọa chướng. Đồ vật như qua thời gian dài dần dần tâm đem lòng vất vả vô nghĩa làm việc thiện, đời đời vẫn bao nhiêu người già nghèo khổ bệnh tật, lòng nhân hậu của anh càng sâu đậm hơn, ý tưởng đời này niềm tin tôn giáo trong anh cũng mạnh mẽ hơn.

Anh tâm nguyện dành thời gian còn lại của đời mình làm sao cho được "thân tâm thanh tịnh", và tạo nghiệp lành trong kiếp sống luân hồi, những điều mà hơn mọi người khác là những ai với già đời mong muốn đạt được.

2. Ông bạn H.O.

Anh Nở rất gần nhà tôi chỉ cách đi 15 phút lái xe là cùng. Chúng tôi quen biết và thân nhau vì nhiều duyên: cùng trong quân đội thời VNCH, nhà ở gần nhau cùng quân trong thành phố Sài Gòn, cùng công nhân tù đầy sau 1975, cùng sang Mỹ theo diện HO và lại ở gần nhau trong cùng quân Cam.

Vợ chồng anh và ba người con hai gái một trai đều trưởng thành dần dần vào những năm đầu 1990. Anh chỉ đi làm ngay, các cháu thì tiếp tục việc học, lớn lên đều trưởng thành tốt, có công việc làm tốt, cuộc sống ổn định. Các cháu lớn lên lập gia đình và ra riêng, trừ cháu trai vẫn ở chung nhà với anh chị. Làm việc được mấy năm anh N. "tự nguyện hưu" do sức khỏe kém, hưu quố gia những năm tháng dài tù đầy khổ cực trong các trại giam của Việt cộng.

Đến nay sau hơn mười năm ở Mỹ anh chị đã có công thực hiện cháu nội ngoại mà hưu như anh chị có thời giờ rảnh rỗi và vui với các cháu mỗi ngày do gia đình bố mẹ hai cháu ngoại cũng ở gần nhà anh chị. Công việc hiện giờ của anh là mỗi ngày đưa đón hai cháu nội đi học, hai cháu này đều còn nhỏ, đưa đến nhà cho bà quá mệt mỏi tuối, và phải giúp chút ít việc nhà khi bà xã công; thì giờ còn lại anh dành nghe nhạc, đọc sách báo, nghe ra-dio hay xem truyền hình. Các con anh vẫn còn giữ được nếp sống lành, hiểu thấu hiểu cha mẹ nên lúc nào gặp nhau anh cũng thấy hài lòng, hạnh phúc với cuộc sống "tam đời đàng đàng" mà anh đang may mắn được hưởng.

Anh là người công giáo thuần thành, tánh tình hoà nhã và tinh thần chừng chừng bần bần. Dù mang thân phận tị nạn đã khá lâu nhưng anh vẫn còn luôn khóc khoéi và vẫn mong đợi tị nạn, chi mong sao quê hương sớm thoát được cách chế độ ngòi dân được hưởng cuộc đời do no ấm. Nhưng từ nay anh thường chia sẻ với gia đình con cái mỗi khi có dịp thu nhập. Thật là điều rất thích thú khi tôi biết các con anh cũng cùng tận hưởng cuộc gia và một lòng đi với quê hương như anh, khác hẳn với những trẻ khác cùng trang lứa thường mê lo cho đời sống cá nhân mà không bận tâm gì đến chuyện khác. Tôi thì hẳn có phần chẳng do cuộc sống mưu sinh mà lý tưởng thì còn trong quân ngũ trước kia của anh cùng với những kinh nghiệm đầu tiên anh đã trải qua sau ngày mất nước mà các con anh đã được chế độ khi còn ở trong nước hay biết được qua những câu chuyện của anh kể, đã có tác động mạnh mẽ đến tinh thần các con anh.

Anh thường xuyên đọc báo chí, nghe radio, xem truyền hình hơn tôi, trí nhớ anh lại còn rất tốt. Không những anh biết nhiều những chuyện mới xảy ra trên thế giới cũng như trong cộng đồng được phổ biến trên các phương tiện truyền thông mà anh còn nhớ rất nhiều về những biến cố xảy ra trước ngày miền Nam lọt vào tay chế độ cộng sản. Anh có khả năng nhớ được những việc cách rành rọt, sâu sắc; khi kể lại sự việc do đó rất lôi cuốn đối tượng nghe. Mọi lẽ trong thế giới của mình hiểu rõ điều gì liên quan đến thế sự, chính trị, tôn giáo hay sinh hoạt cộng đồng v. v. tôi thường đi nhờ hỏi anh là được gì đáp trả đáng, giúp tôi hiểu rõ thêm nhiều chi tiết, và lại ra một vài vấn đề.

Đi với những sinh hoạt quan trọng xảy ra trong cộng đồng thì đưa phần anh thường đi biết rõ. Như mỗi đây khi vừa hay tin quân Cam sắp có "Đội nhấc hai Cán quân anh ngòi chi n sĩ VNCH k 2" do nhiều đoàn thể được ra tổ chức nhằm vinh danh các thế hệ anh binh và quân phục cô nhi của VNCH và gây quỹ để trợ giúp những người hiện còn đang sống vất vả ngoài quê nhà, tôi đoán chắc anh đã biết việc này liền đi nhờ hỏi anh D có đi để tham dự hay không. Anh đã trả lời dứt khoát ngay: "Nhất định là có đi chứ, với cả gia đình". Tôi chợt cảm thấy câu hỏi của mình hỏi thừa bởi tôi nhớ ra từ lâu không có việc gì có thể nhờ anh đi VNCH, đến được ngày xảy ra mà anh không tích cực hỗ trợ đến tận cùng gia đình cùng tham gia. Theo anh đây là một việc làm hết sức có ý nghĩa, đừng bỏ lỡ tình nguyện. Làm sao không nên, không trợ giúp. Nhưng con người đã hi sinh một phần thân thể cho quê hương thì ta có được cuộc sống an bình ngày hôm nay. Đúng đây là "món nợ tâm linh mà chúng ta không có khả năng đòi và chúng ta không đang tâm để quên món nợ đó" nên lại phát biểu của khoa học gia Đứng trong phạm vi đời sống đời sống đời sống.

Cả gia đình anh đã đến dự buổi trình diễn gây quỹ thế này thì đến dự của tôi. Không chỉ hôm nay mà cả hôm trước cùng một dịp khác thì cũng cách đây đôi hai năm, cũng tận hưởng Cam nôi đây và cả gia đình anh chi cũng đã sẵn sàng tham dự. Còn nhớ khá lâu trước đây anh nói với tôi anh đã rất hân hoan đến dự buổi lễ long trọng khánh thành thế giới đài chi n sĩ Việt Mỹ tại khu Công viên Tự do của đường All American way, thành phố Westminster. Kể từ

Bà n Già Quanh Tôi

Tác Giả: Khanh Vũ

Thứ Bảy, 22 Tháng 11 Năm 2008 07:33

---

sau nh" m"t" là luôn tàn ác và vô cùng gian trá. Đ"n bây gi" đã trên ba m"i năm chúng v"n gi" nguyên b"n ch"t đó dù b" ngoài có làm ra v" t"t đ"p đ"n th" nào. Nh" m"t lo"i t" c kè thay đ"i m" u s" c đ" t" n t"i, tính gian manh đ" c ác c" a VC mãi mãi ch"ng bao gi" thay đ"i.

Cũng nh"ng năm dài tù đày trong nh"ng tr"i giam kh" c nghi"t c" a c"ng s"n đã đ" l"i trong anh nhi"u suy t" mà trong đó mong " c tha thi"t nh"t là m"i ng"i hi"u rõ m"t th"t c" a ch" nghiã c"ng s"n, chán ghét nó và đ"ng góp s" c tranh đ"u cho đ"t n" c đ" c t" do dân ch" no " m nh" bao nhiêu dân t" c khác trên th" gi"i. Mong m"i này đ" c anh chia s" v"i các b"n bè thân cũng nh" nh"ng ng"i trong gia đình m"i khi có đ"p thu"n t"n. Tôi không rõ nó có " nh h"ng tích c" c ít nhi"u th" nào đ"i v"i b"n bè nh"ng tôi đã th"y k"t qu" tích c" c c" a nó đ"i v"i gia đình m"y ng"i con anh, nh"t là cháu trai đang " tu"i ngoài ba m"i. Đi"u này khi"n tôi liên t"ng đ"n th" h" tr" ti"p n"i cha chú mà đ"u có tinh th"n qu" c gia, hi"u bi"t rõ v" ch" nghiã hoang t"ng, tàn b"o và qu" quy"t c" a c"ng s"n thì ta còn hi" v"ng r"t nhi"u vào t"ng lai t"i sáng c" a đ"t n" c.

3. Anh B"n ODP Đoàn T"

Anh b"n S c" a tôi đ"n M" do con b"o lãnh. Anh có ba ng"i con, hai gái m"t trai, m"i đ" a " m"t n" c. Cô gái l"n s"ng v"i gia đình ba con " Pháp, ng"i con k" là con trai có gia đình hai con hi"n " cùng v"i v" ch"ng anh t"i M" còn cô gái út cũng đã có gia đình v"i hai con nh" thì còn đang s"ng t"i Vi"t Nam. Tr" c m"t tôi anh là con ng"i r"t bình th"ng nh"ng có l"ng t" t" hi"m th"y. Hôm v" a r"i mu"n thăm h"i anh, tôi g"i đ"n tho"i đ"n nhà thì g"p gi"ng nói quen thu" c c" a c" u con trai.

-Đ" th" a bác, ba má cháu sang Pháp thăm ch" cháu t" h"n tu"n nay r"i " .

- V"y h" , ch"ng nào thì ba má cháu v" ?

- Đ" , đ" ba tu"n n" a " .

- Cám "n cháu, bác s" g"i l"i khi đó v"y.

Bên Giã Quanh Tôi

Tác Giả: Khanh Vũ

Thứ Bảy, 22 Tháng 11 Năm 2008 07:33

Bên đi n tho i xu ng, tôi th m nghĩ "v ch ng tay này qu là sung s ng, có d p đi ch i xa ho ài". Tôi nh m i hôm đ u năm, hai anh ch cho hay đã đi VN thăm con gái út và ăn T t bên đó. Lúc v k l i chuy n đi r t vui, h ng tr n cái T t v i gia đình và thân h u sau đó l i đ c con gái mua tua du l ch đi ra Hà N i, thăm V nh H Long, SaPa và vài n i khác. Nay thì sang Tây thăm v ch ng cô c và ba đ a cháu ngo i và ch c h n là s l i đ c đ a đi ch i thăm vi ng các n c lân c n nh l n tr c anh ch sang đây, khi v anh ch đã k l i chuy n đi và cho xem hình nh k ni m ch p r t đ p t i các n c Đ c, Ý, Th y Sĩ... Còn gì vui h n m t năm hai anh ch h ng c ba b u không khí Vi t, Pháp và M . t u i quá th t th p, có con cháu nh ng n i xa xôi v n d m mà t M anh ch có đ kh năng đi nh v y th t là vui, th h i còn h nh phúc nào h n.

Anh ch S sang M sau tôi h n năm. Tr c bi n c 30-4-1975 anh S làm cho m t công ty xăng d u S àigòn sau khi gi i ngũ ra kh i quân đ i, còn tôi thì ph c v trong cùng quân ch ng v i anh cho đ n gi phút chót cu c chi n VN. Th i gian làm cho hãng xăng do công vi c anh đã có c h i đi đ n r t nhi u thành ph kh p mi n

Nam

k c nh ng n i xa nh Nha Trang, Đà N ng, Hu ... Bên bè cho là anh có cung di t t trên lá s t vi nên đã tìm đ c công vi c có xe đi và tha h xăng ch y. Nay M có l v n nh cung di hay đó mà anh có c may đi đây đó luôn chẳng?

Khi mi n Nam m t, v ch ng anh k t ph i l i, ch u hoàn c nh v t v nh h u h t bao đ ng bào khác. Anh ch ch thoát kh i c nh này sau khi sang đ c M nh con trai b o lãnh; cháu trai này v t biên đ n đây v a đi làm v a đi h c, do c g ng m y năm sau cháu thành đ t, có công ăn vi c làm t t và n đ nh r i làm ngay th t c di trú cho anh ch sang đoàn t . Sau khi anh ch S đ n M đ c vài tháng thì l i nh n đ c tin vui t VN. S àigòn cháu gái l n c a anh đang làm phó giám đ c cho m t công ty Pháp đ c công ty c sang Pháp công tác đã l uôn l i đây và vào h c ch ng trình h u đ i h c tr ng Sorbonne. Tr c đó cháu gái v n r t gi i, thông minh lanh l i, đ c nhi u c m tình c a các gi i ch c trong công ty, đã th ng đ c công ty c sang Pháp và m t s các n c Âu châu khác đ tham d các bu i h p v các công vi c liên h . Trong nh ng l n đ n Pháp cháu gái đã dành thì gi đ n tr ng Sorbonne là m t tr ng đ i h c lâu đ i và r t danh ti ng c a Pháp đ tìm hi u, sau đó n p đ n và đã đ c ch p thu n nh n. Anh ch S r t vui m ng khi cháu gái l n l i Pháp và vào h c đ c tr ng này.

Th là anh ch ch còn gia đình cô gái út VN; gia đình anh ch trong vòng m t năm t d i cùng m t mái nhà đã tách ra làm ba n i, ba đ t n c r t xa cách nhau. Anh ch r t th ng gia đình cháu út có hai đ a con nh m i khi nghĩ đ n đ i s ng hi n t i cũng nh t ng lai c a chúng. Anh ch quy t tâm ph i b o lãnh cho chúng sang đoàn t càng s m càng hay. Th nên m y năm sau khi v a có qu c t ch M , anh làm ngay th t c di trú c n thi t, bây gi anh ch

Bàn Già Quanh Tôi

Tác Giả: Khanh Vũ

Thứ Bảy, 22 Tháng 11 Năm 2008 07:33

---

chị còn chị đến ngày đón gia đình cháu út sang là thoải lòng mong đợi.

Anh S đến M đi làm được vài năm thì đã quá tuổi học; do tuổi tác cao, công việc lại không thích hợp và cũng theo định nghĩa của người con trai nên anh nghỉ làm luôn. Anh chị đóng góp gì nhiều cho đất nước để nh công việc sau khi nghỉ việc anh và bà xã do cùng trên 65 tuổi nên có hai vợ chồng đi du lịch hàng ngày để các phúc lợi xã hội dành cho người già, vợ chị thì nhận công việc làm thêm. Ngày anh làm đám cưới cho con trai chúng tôi đến tham dự để chia sẻ niềm vui mừng với anh chị. Đến nay anh chị có hai cháu nội, hàng ngày anh là tài xế đưa đón các cháu đi học. Đợi sáng anh chị thì nghỉ ngơi an nhàn, ngày ngày vui chơi cùng các cháu như vợ tôi chăm lo chu đáo của vợ chồng người con trai. Tôi rất đỗi tình với anh khi anh nói đến những niềm vui nhỏ như khi con cháu đến nhà thăm, khi đưa cháu đi chơi, hay mua quà sinh nhật cho cháu, bởi tôi cũng trong hoàn cảnh như anh, cũng thỉnh thoảng có những cảm nhận thì thôi.

Đến nay cho đến giờ anh chị chồng còn đi du lịch gì phải bận tâm ngoài việc chăm sóc gia đình cháu gái út ở VN sang đoàn thể. Số với những bận rộn cũ còn ở VN thì chúng tôi quả là những người khá may mắn. Người trẻ vài anh có cả ăn cả đi do có nhà của đất đai của cha mẹ để họ có con cái thích nghỉ ngơi với chồng mẹ, làm ăn khá giúp đỡ, còn đa số các bận rộn cũ khác sống chết vất vả, đau khổ những thì thất nan gì. Ở VN đời sống của người sinh nay làm gì có phúc lợi an sinh xã hội cho người nghèo, cho người già như các nước dân chủ, có chăng chỉ là cho thành phố công viên, công nhân viên nhà nước, còn tất cả người dân là phải tự túc, đau khổ phải có tiền mới được cả trả.

Khi đến M hai chúng tôi có duyên may sống cùng tiểu bang Cali những lúc anh mua đi thì ở quê Cam còn tôi ở thành phố Bakersfield cách anh 2 giờ lái xe. Dù khá xa nhưng chúng tôi thỉnh thoảng liên lạc với nhau, thỉnh thoảng những ngày cuối tuần hoặc tôi xuống thăm anh hoặc anh lên thăm tôi. Chúng tôi gần gũi thân thiết như lúc còn ở Sài Gòn.

Vài năm sau thì cả gia đình tôi chuyển về quê Cam, chúng tôi có dịp gặp nhau nhiều hơn. Về đây chúng tôi gặp thêm một số bận rộn học thân thiết từ trước 1975, thì chúng tôi còn trong quân đội ở VN. Tôi không nhớ rõ từ khi nào những có lẽ từ năm nay gặp nhau một thông tin khoanh quanh một tháng nhóm chúng tôi gặp năm cả vợ tôi lại gặp nhau, ăn uống chung với nhau một lần. Đây là dịp để đám bận rộn già chúng tôi có dịp nhìn thấy nhau, biết sức khỏe của mọi người đến gần gũi hàn huyên, trao đổi tin tức về bận rộn bè bạn người khác bận rộn cũ còn đang ở Việt Nam, trong không khí thân tình và vui vẻ.

Bàn Già Quanh Tôi

Tác Giả: Khanh Vũ

Thứ Bảy, 22 Tháng 11 Năm 2008 07:33

Càng gòn gửi càng hiểu nhau hiểu nhau hơn, anh S là một người giao thiệp rộng, quen biết nhiều do tánh tình cởi mở, ăn nói khéo nên anh dễ gây cảm tình ngay cả với người mới gặp lần đầu. Hiểu như ít có những ngày cuối tuần nào mà anh không có bạn mới, khi thì đi tiệc tùng khi thì xoa mặt cho mát & Chờ trong quân đội ngày xưa thôi anh đã quen khá nhiều người, từ lính tới tá tá trưởng mà đến giới văn còn tình nghĩa, khi gặp lại nhau vẫn thân mật như bao giờ. Đi tìm nơi biết đến biết tôi anh là tấm lòng hào phóng và thật thà với tất cả mọi người đến biết là bạn bè thân quen. Anh có thói lái xe đi xa mà ý tưởng hàng giờ chờ đợi một người bạn đi thăm mặt người bạn khác dù tuổi đời anh đã ngoài bảy mươi.

Tôi nhớ có lần anh bạn N từ VN sang thăm người nhà ở Orange County mua lên San Jose thăm bạn, anh đã suốt ngày lái xe đưa N đi thăm không chút đo lường hai nơi này cách xa nhau 6,7 giờ lái xe. Mặt anh khác cũng từ VN sang đây thăm thân nhân đến anh đưa đón đi ăn uống vui chơi nhiều nơi luôn mà anh cũng chẳng chút phí phạm. Dù rằng anh có thói đánh điếm cái hao tốn, mặt nhấc trong khi năng động cái niềm vui hiểu hiểu trên nét mặt của bạn bè. Nghe mặt bạn xa cách vài tiếng lái xe bạn bạn nhấc nhấc, anh suốt ngày thêm bạn rồi lái xe cùng đi thăm. Nói chi tang hôn tang tất cả bạn bè thân quen, anh luôn có mặt chia sẻ niềm vui buồn của bạn. Khi có sự kêu gọi giúp đỡ các bạn bè cũ gặp cảnh túng thiếu ở VN anh đưa tích cực tham gia đóng góp trong khi năng tiến bạn bè hơn bạn mình. Người ta thường nói càng lớn tuổi càng dễ cô đơn do mất mát thiếu vắng thân nhân, bạn bè và hiểu hiểu khác đến rồi đi bạn trẻ cảm. Anh S thì khác hơn, có thể hiểu hiểu lý do trong đó phần tánh tình luôn cởi mở vui vẻ, hào phóng và thật thà của anh, và cũng có thể do trong đáy lòng anh luôn cảm thấy vui sướng khi giúp đỡ đến người khác. Theo tôi biết anh là người hiểu hiểu bạn bè nhất trong số những bạn của tôi trên đất nước này.

Cho đến bây giờ nhìn lại tôi thấy mình may mắn còn đến cảm mặt số bạn bè thân quen. Các bạn sống trên mức hiểu hiểu trên nước Mỹ cũng như mặt số quốc gia khác có đời sống văn minh ra sao tôi không biết rõ do không gặp, không có dịp gặp hay trao đổi đời sống hiểu hiểu. Riêng các anh bạn thân ở Mỹ lại cùng ở Cali, cùng quốc gia Cam thì chúng tôi có hiểu hiểu cả hai gặp gửi hàn huyên, liên lạc. Trong số có mặt bạn quanh tôi mặt anh mặt cá tính những người đến khi tôi người người mặt, cho tôi thêm hiểu hiểu hiểu phong phú, hiểu ích. Các anh đến còn toát lên tinh thần lạc quan, tích cực rất cần thiết và đáng mong đời biết bao tuổi đời trên bảy mươi. Tôi có cảm tưởng tuổi già đời với các anh không hề vô nghĩa, quý thời gian còn lại đời với các anh đến người mặt quý báu bạn các anh còn mua làm thêm hiểu hiểu đi hiểu hiểu tha nhân ái, còn nghĩ đến người mặt lại đến nước, đến gia đình và bạn hiểu. Tôi tự hỏi: "Biết với chờ ng vui làm sao?"